

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevele a Föld napja alkalmából

Kedves Testvérek!

Április 22. a Föld napja, amelyen 175 országban számos akcióval irányítják a figyelmet Földünk ökológiai értékeinek megóvására. Ezen alkalomból a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevélben hívja fel a hívek figyelmét a keresztény ember Földünkért, közvetlen környezetünkért viselt felelősségére.

A teremtett világ védelme a Katolikus Egyház tanításának egyik fontos gondolata, amely korunkban aktuálisabb, mint valaha. Ferenc pápa – aki Róma püspökeként a szegények és a természet védelme iránti elkötelezettségéből vette fel a természet védőszentjeként tisztelt Assisi Szent Ferenc nevét – különösen nagy hangsúlyt fektet erre a témára.

A Szentatya 2015-ben adta ki *Laudato Si'* kezdetű enciklikáját „közös otthonunk gondozásáról”, amelynek első bekezdése így szól:

„»Áldott légy, Uram« – énekelte Assisi Szent Ferenc. Ezzel a gyönyörű himnusszal arra emlékeztetett minket, hogy közös otthonunk olyan, mint egy nővér, akivel osztozunk a létben és olyan, mint egy szép anya, aki karjába zár minket: »Áldott légy, Uram, földanya-nővérünkért, ki fenntart és ellát minket, gyümölcsöket terem, színes virágokat és füvet!«”¹

A Szentatya enciklikájának első sorai méltón és világosan fejezik ki a keresztény ember és a természet eredeti kapcsolatát. Ez a kapcsolat azonban az elmúlt évszázadokban, a felvilágosodás és az ipari forradalom óta eltelt időszakban megváltozott, ezt pedig „földanya-nővérünk” sínylette meg. Itt az idő, hogy megváltozzunk és megváltoztassuk a világot – a Szentatya szavaival élve: ökológiai megtérésre van szükség.

„Ha »a külső sivatagok azért szaporodtak el a világon, mert a belső sivatagok szétterjedtek«, a környezeti válság mély belső megtérésre hívó felszólítás. De azt is el kell ismernünk, hogy vannak olyan elkötelezett és imádságos keresztények, akik – a realizmus és pragmatizmus ürügyén – nem egyszer kinevetik a környezet miatti aggodalmakat. Mások passzívak, nem határozzák el magukat szokásaik megváltoztatására és így inkoherenssé válnak. Ökológiai megtérésre van tehát szükségük, amely azt jelenti: engedik, hogy Jézussal való találkozásuk minden következménye megjelenjen az őket körülvevő világhoz fűződő kapcsolataikban. Annak a hivatásnak a megélése, hogy védelmezői legyünk Isten művének, lényegi része az erényes életnek, nem valami szabadon választható feladat, s nem is a keresztény tapasztalat másodlagos szempontja”²

A Föld napja alkalmából felidézve a Szentatya gondolatait Isten művének védelmezéséről, érdemes körbetekintenünk Magyarországon: milyen ránk bízott tájakban, természeti értékekben és erőforrásokban láthatjuk közvetlen környezetünkben, hazánkban a Teremtés csodáját. Körülvesznek minket vizeink, termőföldjeink, gyümölcsöseink és erdőink,

---

¹ *Laudato Si'*, 1.

² *Laudato Si'*, 217.

egymástól elválaszthatatlan egységben hirdetik Isten dicsőségét és táplálnak mindannyiunkat. Ebben az egységben kiemelt szerepük van az erdőknek, ami nem csupán anyagiakban felbecsülhetetlen értékű életközösség, hanem az összes többi, tehát a vizek, a termőföld és az emberek védelmezője. Ahol az erdő gyarapodik, ott nem terjed a sivatag. Az erdő óvja a vizek tisztaságát, megakadályozza, hogy a termőföld terméketlenné váljon, megújuló nyersanyagokat és energiaforrást ad és biztosítja számunkra a testi és lelki megújulást a természet közelségében. Az erdő védelmezi Isten művét, miközben maga is az Ő alkotása. Ha tehát követjük a Szentatya útmutatását és elhiszük, hogy feladatunk és keresztény hivatásunk része a természeti értékek mint Isten műveinek védelmezése, akkor ezt a legkézenfekvőbb módon a közvetlen környezetünkben tudjuk megvalósítani.

De hogyan kezdjük a megvalósítást? A legfontosabb útmutatás, amelyet Ferenc pápa ad: **közösen**.

*„Ahhoz, hogy megoldjunk egy ilyen bonyolult helyzetet, amilyennel a mostani világnak szembe kell néznie, nem elég, ha mindannyian külön-külön jobbra válunk. Az egymástól elszigetelt egyének elveszíthetik képességüket és szabadságukat arra, hogy legyőzzék az instrumentális ész logikáját és kiszolgáltatva maradnak az erkölcs nélküli, a társadalmi és környezeti érték nélküli fogyasztói gondolkodás kénye-kedvének. A társadalmi problémákra közösségi hálóval kell válaszolni, nem pusztán az egyéni javak összegzésével: »Ennek a feladatnak a követelményei akkorára növekedtek, hogy egyéni kezdeményezésekkel és individualista szellemben nevelt egyének összefogásával nem lesznek teljesíthetőek. Az erők összefogását és a megvalósítás egységét teszik szükségessé«. A tartós változás dinamizmusának elindításához szükséges ökológiai megtérés egyben közösségi megtérés is”.*³

A Szentatya összefogásra, kapcsolódásra, együttes cselekvésre hív bennünket. Ahogyan az erdő fái együtt, közösen alkotják az erdőt, úgy kell nekünk is együtt dolgoznunk Isten műve védelmezésén.

A magyar nyelv gyönyörű. Ahogyan az Egyházban az emberek között megvalósuló **szeretetközösségről** beszélünk, úgy a magyar tudományos nyelv **életközösségnek** nevezi az élőlények egy helyen és egymásra utalt kapcsolatban élő csoportját. Ebben a vonatkozásban is gondolhatunk példaként az erdőre, a legösszetettebb életközösségre, amely Isten művének része és jelképe: ha vigyázunk rájuk, abban valamennyien megélhetjük a Szentatya ökológiai megtérésre irányuló felhívását.

Mindannyiunk életútja más és más lelki tájakon vezet, munkánk és hivatásunk más és más feladatokat ad. A természeti értékek, az erdők megóvása melletti elköteleződés azonban összekapcsolhat bennünket. A Föld napja alkalmából arra buzdítjuk a híveket, hogy plébániai közösségekben, hittan csoportokban, imakörökben és lelkeségi mozgalmakban együttesen éljük és valósítsuk meg ezt a nagy, közös küldetést: Isten művének, a teremtett világnak a megóvását.

Ehhez kérjük Isten segítségét Ferenc pápa szavaival:

*„Mindenható Isten,
te az egész világmindenségben,
de legkisebb teremtményedben is jelen vagy,*

---

³ Laudato Si', 219.

*és gyengéd szeretettel veszed körül
mindazt, mi létezik.
Öntsd belénk szereteted erejét,
hogy óvjuk az életet és a szépséget,
tölts el minket békével,
hogy fivérként és nővérként éljünk,
és ne ártsunk senkinek!
Szegények Istene,
segíts, hogy megmentjük azokat,
akik e földön magukra hagyva és elfeledve élnek,
de akik olyan értékesek szemedben!
Gyógyítsd meg életünket,
hogy védelmezői legyünk a világnak,
ne kifosztói,
a szépség terjesztői legyünk,
ne a szennyezés és a pusztításé!
Érintsd meg azok szívét,
akik csak haszonra törekszenek,
a szegények és a föld kárára!
Taníts meg, hogy felfedezzük minden dolog értékét,
hogy ámulattal tekintsünk rájuk,
hogy felismerjük: szoros egységben vagyunk
minden teremtménnyel
végtelen világosságod felé vezető utunkon!
Köszönjük, hogy minden nap velünk vagy!
Kérünk, légy segítségünkre
az igazságosságért, a szeretetért és a békéért
folytatott küzdelmünkben!”⁴*

Budapest, 2024. április 17.

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

---

⁴ Laudato Si', *Ima a Földünkért.*